एतत् कुत इति स्वैरं पृष्टस् तेन स भूभृता
तस्मै स्वरात्रिवृत्तान्तं शशंस 'अद्भुतभीषणं । 157
ततश् च 'अनन्यसामान्यं सत्त्वं तस्य 'अवधार्य सः
तुष्टो ऽप्य् अन्यगुणोत्कर्षात् तुतोष सुतरां नृपः । 158
गृहीत्वा नूपुरं तं च गत्वा देव्यै ददौ स्वयं
हृष्टस् तत्प्राप्तिवृत्तान्तं तस्यै च समवर्णयत् । 159
सा च तद् बुद्ध्वा च दृष्ट्वा च तं दिव्यमणिनूपुरं
अशोकदत्तश्लाघैकतत्परा मुमुदे रहः । 160
ततो जगाद तां राजा, देवि जात्या 'एव विद्यया
सत्येन 'एव च रूपेण महताम् अप्य् अयं महान् । 161
अशोकदत्तो भव्याया भर्तर च दुहितुर् यदि
भवेन् मदनलेखायास्, तद् भद्रम् इति मे मतिः । 162
वरस्य 'अमी गुणाः प्रेक्ष्या न लक्ष्मीः क्षणभङ्गिनी,
तद् एतस्मै प्रवीराय ददाम्य् एतां सुताम् अहं । 163
इति भर्तुर् वचः श्रुत्वा देवी सा सादरा 'अवदत्,
युक्तम् एतद्, असौ ह्य् अस्या युवा भर्ता 'अनुरूपकः । 164
सा च तेन मधूद्यानदृष्टेन हृतमानसा
शून्याशया दिनेषु एषु न शृणोति न पश्यति । 165
तत्सखीतश् च तद् बुद्ध्वा सचिन्ता 'अहं निशाक्षये
सुप्ता जाने स्त्रिया स्वप्ने कयाप्य् उक्ता 'अस्मि दिव्यया । 166

Digitized by Google